

«الْحَمْدُ لِلَّهِ» جامع‌ترین کلام در بیان توحید افعالی خداوند است

صاحب تفسیر مشکاة واژه «الْحَمْدُ لِلَّهِ» را جامع‌ترین کلام در بیان توحید افعالی خداوند دانست و گفت: اگر در وجود خود با دقت بنگریم، هیچ صنع زیبایی نیست که از حمد خداوند تهی باشد.

صاحب تفسیر مشکاة واژه «الْحَمْدُ لِلَّهِ» را جامع‌ترین کلام در بیان توحید افعالی خداوند دانست و گفت: اگر در وجود خود با دقت بنگریم، هیچ صنع زیبایی نیست که از حمد خداوند تهی باشد.

محمدعلی انصاری، مفسر قرآن و صاحب تفسیر مشکاة به گزارش ایکننا از خراسان رضوی، محمدعلی انصاری، مفسر قرآن و صاحب تفسیر مشکاة، امروز، ۲۸ مردادماه در نشست مجازی با موضوع آیه شریفه «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» اظهار کرد: یگانه کسی که شایسته ستایش است، خداوند متعال است. آیه شریفه «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» که به معنای ستایش از آن خدایی که پروردگار جهانیان است نیز بیانگر همین حقیقت بوده که تمام محامد از آن خداوند است و در وجود، هیچ ستایش شده‌ای جز خداوند سبحان نداریم.

وی بیان کرد: هر ستایشی در وجود، قهراً به معنای ستایش خداوند سبحان است. هر صاحب حُسن، کمال، علم، جمال و صاحب منالی را که در هستی ستایش کنیم، در حقیقت خداوند را حمد و ثنا کرده ایم، زیرا هیچ یک از ماسوی الله از خود چیزی ندارند و فقیر مطلق اند.

این مفسر قرآن اظهار کرد: هستی و دارایی ما همگی جلوات حضرت باری تعالی بر وجود است نه جمال صاحب جمالان و نه کمال صاحب کمالان در اصل از خود آنان است. تمام دارایی‌ها ذاتاً، قهراً و اکتساباً متعلق به خداوند است و حتی اگر کسی دارایی و فضلی را کسب کرده، آن کسب بنا به مقدماتی است که ذات باری تعالی در وجود قرار داده وگرنه چه بسیار افراد که پای در راه طلب گذاشتند و نرسیدند، پس بر ماست که از صمیم جان بگوییم: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»؛ ستایش از آن پروردگار جهانیان است.

انصاری تصریح کرد: «الْحَمْدُ لِلَّهِ» جامع‌ترین کلام در بیان توحید افعالی خداوند است، یعنی هیچ فکر شایسته و فعل زیبا از خاک تا افلاک و از ازل تا ابد سر نمی‌زند، مگر آنکه منتسب به حضرت باری تعالی و ریشه گرفته از ذات سبحانی باشد.

وی اظهار کرد: انسان خردمند، تیر افکنده را نمی‌بیند، بلکه تیرانداز را می‌بیند و او را عامل افکندن تیر می‌داند و اگرچه به ظاهر، کمان دار کمانش را به زه کرده و تیر را به هدف زده است، اما فاعل حقیقی آن، خداوند است: «وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى»؛ و چون ریگ یا تیر به سوی آنان افکندی، تو نیفکندی، بلکه خدا افکند.

صاحب تفسیر مشکاة گفت: دیدن خداوند در پس آن کمان و بازوی توانای کمان دار، به معنای «الْحَمْدُ لِلَّهِ» است و اگر در وجود خود با دقت بنگریم، هیچ صنع زیبایی نیست که از حمد خداوند تهی باشد، بنابراین با گفتن «الْحَمْدُ لِلَّهِ»، تمام مواهب را به یک باره به خداوند نسبت می‌دهیم.